

310.

Az angyali üdvözlét megverselése elsősorban ádventhez kötődik, de az Isten iránti engedelmesség példájaként máskor is elővehető. Hátránya – mint az előzőnél – hogy lehetőleg megszakítatlanul kell végigénekelni. Az eredetileg 12 versszakot strófaként más-más, összesen hatféle dallamra énekeltek.

Kül-dé az Úr Is-ten hű-sé-ges szolgá-ját
szűz höz Ná-zá-ret be Gáb-ri-el an-gya lát,
hoz-zánk jó-ked-vé-ben.

Musae Sioniae gyűjteményben található.

Előadási javaslat:

1. Az alábbi forma szerint egy- és többszólamban kórusral (az egyszólamú részeket kisebb csoport: férfi vagy női hangok esetleg csak gyerekek is énekelhetik).
2. Az eltérő dallam ellenére az énekeskönyvi formát is használhatjuk, így a gyülekezet az énekeskönyv szerint, a kórus pedig akár egy, akár négszólamban énekelheti az egyes, rá osztott versszakokat.
3. Háromszólamú vegyeskar esetén (pl. tenorhiány miatt) egy hangszer harmóniai alátámasztásával (vagy a tenor szólam hangszeres pótlásával) ugyancsak megvalósítható a többszólamú változat.

1. Kül-dé az Úr Is-ten hű-sé-ges szolgá-ját Szűz-höz Ná-zá-ret-
3. Mondd ezt: ó szent, kegyes, üd-vöz-lé-sem vé-gyed, a-ján-dék-kal tel-

2. Menj el Má-ri-á-nak e jót meg-mon-da-ni, a ré-gi í-rás-
4. Szent szűz, mé-hed-be vedd az Úr Is-ten Fi-át, mely-ben meg-ő-riz-

be Gáb-ri-el an-gya-lát hoz-zánk jó-ked-vé-ben.
jes, az Úr van te-vé-led; szűn-jék már fë-lel-med.

nak tit-ka-it je-lentsd ki an-gya-li e-rőd-del.
zed a szű-zes-ség jus-sát, min-den tisz-ta-sá-gát

javasoljuk, hogy ne vegyük figyelembe az 1. és 3. sor utáni szünetet, amint az a baloldali példában látható.

Az ének használatát többféleképpen is gazdagíthatjuk: (1.) a ritmikailag „felszabadított” és ezért gördülékenyebb XVI. századi formával és (2.) Michael Praetorius négszólamú letétjével. Mindkettőből csak két dallamot adunk egymás alatt párhuzamosan közölve, hogy hasonlóságuk nyilvánvaló legyen. (Mivel német változatot használt fel, a két dallam kissé eltér egymástól, amire jó, ha odafigyelünk, de ez is a változatosságot szolgálja.) Az egyszólamú forma teljes alakja az Eperjesi Graduálban (Bp., 1988.) és a Protestáns Graduálban (Bp., 1996.), a Praetorius-letét teljes egészében pedig a

5 Hal- lá s el- fo- ga- dá e pa- ran- cso- la- tot, Hí- vé és
 7. Ki- nek e- rős- sé- ge min- ket úgy ő- riz- zen, hogy e vi-

6. Em - be - ri nem- zet - nek hű ta - ná - csa - dó - ját, jö - ven - dő
 8. De a Bűn - bű - csá - tó vé - gye el vét - kü - ket, lé - gyen i -

fo- ga- da mé- hé- ben mag- za- tot,
 lág vét- ke min- ket meg ne sért- sen,

é - let - nek ma - ra - dan - dó aty - ját
 ga - zí - tónk s ad - jon ö - rök - sé - get

de nagy csu- dá- la- tost.
 po- kol- ra ne ves- sen.

ö - rök bé - kes - ség - ben.
 meny - nyek or - szá - gá - ban.